

1. І сталося по року, у час виходу царів на війну, то послав Давид Йоава й своїх слуг із ним, та всього Ізраїля, і вони вигубили аммонітян й облягли Раббу. А Давид сидів в Єрусалимі.
2. І сталося надвечір, і встав Давид із ложа свого, і проходжувався на даху царського дому. І побачив він із даху жінку, що купалася. А та жінка була дуже вродлива.
3. І послав Давид, і запитався про ту жінку. А посланий сказав: Таж то Вірсавія, Еліямова дочка, жінка хіттеянина Урії!
4. І послав Давид посланців, і взяв її. І вона прийшла до нього, і він поклався з нею. А вона очистилася з нечистоти своєї, і вернулася до свого дому.
5. І завагітніла та жінка. І послала вона, і донесла Давидові й сказала: Я завагітніла!
6. А Давид послав до Йоава: Пошли мені хіттеянина Урію. І Йоав послав Урію до Давида.
7. І прийшов Урія до нього, а Давид запитався про стан Йоава, і про стан народу, і про стан війни.
8. І сказав Давид до Урії: Іди до свого дому та обмий свої ноги. І вийшов Урія з царського дому, а за ним понесли гостинця царського.
9. Та Урія спав при вході до царського дому з усіма слугами пана свого, а до свого дому не пішов.

10. І донесли Давидові, говорячи: Урія не пішов до дому свого. І сказав Давид до Урії: Чи ж не з дороги ти приходиш? Чому ти не пішов до свого дому?

11. І сказав Урія до Давида: Ковчег і Ізраїль та Юда сидять у шатрах, а пан мій Йоав та раби мого пана таборують на голому полі. А я піду до свого дому, щоб їсти й пити та лежати зо своєю жінкою? Клянуся життям твоїм та життям душі твоєї, що не зроблю я такої речі!

12. І сказав Давид до Урії: Позостався тут і сьогодні, а взавтра я відпущу тебе. І позоставався Урія в Єрусалимі того дня та дня другого.

13. І покликав його Давид, і той їв та пив перед ним, а він підпоїв його. І вийшов він увечорі, щоб покластися на ложі своїм разом зо слугами пана свого, а до дому свого не пішов.

14. І сталося ранком, і написав Давид листа до Йоава, і послав через Урію.

15. А в листі тому він написав так: Поставте Урію напереді найтяжчого бою, і відступіте від нього, щоб він був ударений, і помер.

16. І сталося, коли Йоав обложував місто, то поставив Урію на те місце, про яке знав, що там хоробрі мужі.

17. І вийшли люди того міста, і воювали з Йоавом, і впали дехто з народу, із Давидових слуг, і повмирили, також хіттеянин Урія.

18. І послав Йоав, і доніс Давидові про всі справи того бою.

19. І наказав він послові, говорячи: Як покінчиш ти оповідати цареві про всі справи того бою,

20. і буде, якщо ти розгніваєш царя, і він скаже тобі: Чого ви так близько підійшли до міста воювати? Чи ви не знали, що будуть кидати на вас з-над муру?

21. Хто забив був Авімелеха, Єруббешетового сина? Чи не жінка кинула на нього горішнього каменя від жорен з муру, і він помер у Тевеці? Чого ви близько підійшли до муру? То ти скажеш: Помер також хіттянин Урія.

22. І пішов посол і прийшов, і доніс Давидові все, що послав був Йоав.

23. І сказав посол Давидові: Вони стали сильніші за нас, і вийшли проти нас на поле, та ми були переможцями над ними аж до входу в браму.

24. А стрільці стріляли на твоїх рабів з муру, і померли дехто з царевих рабів, а також помер твій раб хіттянин Урія.

25. І сказав Давид до посла: Так скажеш до Йоава: Нехай не буде злою в очах твоїх ця річ, бо меч пожирає то цього, то того. Підсиль війну свою проти міста, та й розвали його! І підбадьор його, Йоава!

26. І прочула Урієва жінка, що помер її чоловік Урія, і голосила за своїм чоловіком.

27. А як минула жалоба, то Давид послав, і забрав її до свого дому, і вона стала йому за жінку, і породила йому сина. Та в Господніх очах була злою та річ, що оце зробив був Давид.